

OBMOČNA SREČANJA GORENJSKIH OTROŠKIH FOLKLORNIH SKUPIN

NINA LUŠA

Vsi tisti, ki se kakor koli ukvarjamo s folklorno dejavnostjo, verjetno čutimo, da je pogosto težje voditi otroško folklorno skupino kot odraslo. Kot dober vodja otroške folklorne skupine mora biti človek najprej dober pedagoški delavec, da so vaje kakovostne in otrokom zanimive, dober poznavalec iger, saj otroci ob samem plesu ne zdržijo dolgo, dober pevec, da jih pravilno nauči vsaj dobrega enoglasja, če že ne večglasja, poznavalec plesov in otroškega izročila, da je vse, kar je prikazano na odru, res blizu ljudskemu in prilagojeno določeni starosti otrok.

Vse to je treba začiniti še s trudom, dobro voljo in obilico potrpljenja. Samo tisti, ki so to kdaj poskusili, cenijo naše delo in razumejo, da včasih na odru ni vse tako, kot smo si zamislili, kljub temu da je ideja dobra in da je v njeno razvijanje vložena veliko truda.

V letošnjem letu se je na šestih gorenjskih območnih srečanjih otroških folklornih skupin zvrstilo 36 otroških in mladinskih folklornih skupin.

Ocenjevalni kriteriji so bili na otroških taborih in drugih seminarjih ter srečanjih že večkrat pojasnjeni, zato je vsak vodja lahko vnaprej vedel, na kaj bom kot strokovna spremljevalka srečanj pozorna. Vodje, ki se ne udeležujejo taborov in drugih vrst izobraževanja na tem področju, sem na skupnem razgovoru usmerila, na kaj morajo biti pozorni pri oblikovanju odrskih postavitve. Seveda sem vse tudi povabila, da se udeležujejo izobraževanj za vodje otroških folklornih skupin, saj ta ne ponujajo samo osnovnega znanja, idej in možnosti za nadgradnjo že usvojenega znanja, temveč omogočajo tudi zelo pomembne izmenjave izkušenj z drugimi vodji in strokovnjaki na tem področju.

Glede na to, da sem se v letošnjem letu prvič srečala z vlogo strokovne spremljevalke srečanj in bila prvič na gorenjskih območnih otroških srečanjih, lahko povem, da so bila vsa solidno pripravljena. Vodje območnih izpostav JSKD so se potrudili in prireditve primerno organizirali. Morda bi v prihodnje predlagala le, da v istem dnevu ne nastopa več kot 8 do 9 otroških skupin (v Ribnem jih je bilo celo 12), saj je čakanje za otroke naporno, kar se

pogosto odraža tudi v samem nastopu. Da o garderobnih prostorih, ki jih vedno primanjkuje, niti ne govorim.

Vse skupine so pripravile zanimive odrske postavitve, v katerih se je odražal otroški svet. Le nekaj je bilo takih, ki so na odru prikazali zgolj plesno postavitve. Pri večini se je v odrski postavitvi prepletala rdeča nit, pri kateri so se plesi, petje in igre vsebinsko dopolnjevali. Plesi so bili večinoma primerno izbrani, mogoče le pri nekaterih premalo prilagojeni starosti otrok in njihovim plesnim sposobnostim, zaradi česar so imeli otroci težave pri izvedbi zahtevnejših plesnih prvin (to je bilo mogoče opaziti predvsem pri dvodelnih plesih, ki v izvirniku vsebujejo polko ali vrtenico). Po mojih izkušnjah bo še vedno precejšnja pozornost treba posvečati razvoju plesnosti, saj nekatere skupine plese še vedno izvajajo preveč površno. Pesmi so bile večinoma dobro, a žal z redkimi izjemami enoglasno odpete. Le tri skupine so se lotile večglasja in dvema je to dobro uspelo. Vodje sem opozorila, naj petja ne spremljajo inštrumenti in naj poskušajo bolj logično vključiti glasbenike v samo odrsko dogajanje. Igre so bile pri večini skupin jasno prikazane in dovolj glasne, a ponekod po nepotrebnem predolge. Govora med postavitvami je bilo malo, kar je primerno, a je bilo še to pogosto slabo slišno. Razen dveh, ki še nimata folklornih kostumov, so bile vse skupine kostumsko primerno urejene (nekaj jih še vedno pleše v "gorenjski narodni noši"). Pričeske so bile večinoma ustrezne, le pri nekaterih skupinah bo treba paziti na frizure deklet, ki jim lasje padajo na čelo.

Izbor skupin za regijsko srečanje je bil težak in zahteven. Mogoče zato ker sem skupine strokovno spremljala prvo leto ali pa so bile na teh srečanjih res dobro pripravljene. Lahko rečem, da sem na Gorenjskem preživela lepe in zanimive popoldneve ter jih sklenila s koristnimi pogovori z vodji, ki jim čestitam za zanimive odrske postavitve in jim želim še veliko uspešnega dela tudi v prihodnje.

Otroška folklorna skupina Karavanke iz Tržiča.
(Foto: Janez Eržen, Ringaraja 2008, Velenje, 31. 5. 2008.)